

בולעטין # 38 - חשון תשכ"ו לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על במדבר פרק טו פסוק לב

הוצרך לומר עוד ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש כלומר בדין היה שיהיו בני ישראל במדבר מלבד הגזרה שנגזרה בחטא המרגלים, לפי שיש ביניהם עברות אחרות כגון מחללי שבתות ומזלזלים במצות ציצית, וזהו סמיכות הפרשיות, והרי כל ישראל ערבים זה לזה ממה שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (ויקרא כו) וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו:

(לב) ויהיו בני ישראל במדבר - ידוע כי כל ענין המרגלים וענין מקושש עצים גם קרח במדבר היה ומה טעם שיזכיר בכאן ויהיו בני ישראל במדבר. ויתכן לפרש כי הוא להפליג על גודל חטא המקושש, ולכך הוצרך להזכיר במדבר ולומר כי במדבר שהיו בו ישראל והמן יורד בכל יום שהוא מן הנסים המפורסמים המורים על חדוש העולם, שם נמצא מקושש זה לחלל שבת ולבא כנגד החדוש. או יאמר ויהיו בני ישראל במדבר לפי שנגזרה גזרה בחטא מרגלים שיתעכבו שם כענין שכתוב למעלה במדבר הזה יתמו ושם ימותו, הוצרך לומר עוד ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש כלומר בדין היה שיהיו בני ישראל במדבר מלבד הגזרה שנגזרה בחטא המרגלים, לפי שיש ביניהם

עברות אחרות כגון מחללי שבתות ומזלזלים במצות ציצית, וזהו סמיכות הפרשיות, והרי כל ישראל ערבים זה לזה ממה שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (ויקרא כו) וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו:

ויתכן לפרש עוד כי לפי שאמר למעלה והעמלקי והכנעני יושב בעמק כלומר לארוב לכם, מחר פנו וסעו לכם המדבר, שיחזרו לאחוריהם דרך ים סוף, הגיד בכאן הכתוב כי עשו כדבר השם יתברך ונסעו לאחוריהם המדבר דרך ים סוף, ותכף בואם שם במצות ה' יתעלה אירע ענין המקושש, ולפיכך אמר ויהיו בני ישראל, לבאר כי הם גרמו עברה זו מפני חטאם שהוצרכו לחזור לאחוריהם, שהרי עבירה גוררת עבירה:

או אפשר לפרש עוד כי הוא דבק עם פרשת עבודה זרה הסמוכה לה, כי התחילה הפרשה וכי תשגו לבאר משפט הצבור העובדים עבודה זרה בשוגג, ותסיים במשפט עובד עבודה זרה במזיד, והנפש אשר תעשה ביד רמה הכרת תכרת עונה בה, ודרשו רבותינו זכרונם לברכה בזמן שעונה בה כלומר שלא עשה תשובה, ולכך הזכיר ויהיו בני ישראל כי כן היה ענין בני ישראל במדבר בעשותם העגל שעבדו שם עבודה זרה תחלתן שוגג, הוא שאמרו (שמות לב) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש, ולבסוף מזידין היו הוא שכתוב (שם) וישתחוו ויזבחו לו, ואף על פי כן נסלח להם הוא אמרו (במדבר יד) סלחתי כדברך:

עוד אפשר לומר שיכלול עוד מה שהזכיר המדבר בחטא המקושש לרמוז על כל מי שהולך במדבר בדרך רחוקה ואינו יודע איזה יום הוא, שחייב לשמור את השבת ואינו רשאי להפטר בכך, כיצד יעשה מונה ששה ושובת יום אחד כמו שהזכירו רבותינו זכרונם לברכה. והטעם בזה על דרך האמת לפי שכל אחד ואחד מן השבעה הוא שבת, שהרי בששת ימי בראשית כל השבעה פעלו ושבתו וכאשר באה שבת ופעלה פעולתה המנוחה והתענוג אז שבתו כלן בפעולתם ואז היתה מנוחה לכלן גם לעצמה. ואף על פי שישראל במדבר היו מכוונים הימים והשנים על פי החשבון ואי אפשר להם לטעות, רמז לך הכתוב על כל מי שהולך בדרך ואינו יודע באיזה יום שבת שהוא חייב מיתה אם לא ישמור את השבת אפילו במדבר:

ועל דרך המדרש ויהיו בני ישראל במדבר, צלפחד בן חפר היה, כתיב הכא במדבר וכתוב התם (במדבר כז) אבינו מת במדבר:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)